

Karácsonyi köszöntő

„Ha az ünnep elérkezik életedben, akkor ünnepelj egészen. Tisztálkodjál belülről és kívülről. Felejts el mindent, ami a köznapok szertartása és feladata. Az ünnepet nemcsak a naptárban írják piros betűkkel. Nézd a régieket, milyen áhítatosan, milyen körülményesen, mennyi vad örömmel ünnepeltek! Az ünnep különbözősége. Az ünnep a mély és varázsos rendhagyás.” (Márai Sándor)

Fotó: Baracs Dénes

Kedves Pogányiak!

Nemsokára megszólal a karácsonyi csengő, amelynek hangja a családot, az otthon melegét juttatja eszünkbe.

Ismét gondolhatunk szeretteinkre, barátainkra, és figyelhetünk arra, hogy mit nyújthatunk azoknak, akik fontosak számunkra.

Nem a drága ajándékok jelentik a fényt a lelkünkben, hanem a szándék, hogy önmagunktól mit adunk önzetlenül.

Ahol béke, elfogadás és szeretet van, ott meghitt, bensőséges kapcsolatokra épülő családot, közösséget lehet teremteni.

Figyeljünk arra, hogy a szeretet ne csak néhány napig, az ünnep idején éljen szívünkben, hanem a hétköznapiakban is megmaradjon bennünk. Élünk úgy, hogy szeretettel viseltessünk egymás iránt, hogy életünkben ne legyen helye a haragnak és gyűlölködésnek!

Pogány Község Képviselő-testülete nevében kívánok a falu minden lakójának áldott karácsonyt, békés, boldog, eredményekben gazdag új évet!

Kívánom, hogy az elkövetkező 2014-es esztendőben is az összefogás, az együttgondolkodás jellemezze mindennapjainkat!

Ehhez kívánok jó erőt, egészséget, kitartást!

Dragovác Ágnes
polgármester

Szeretetre vágyva

Szeretet. Ez egy nehéz fogalom. Sokan hisszük, hogy tudjuk, mit jelent, de tévúton járunk.

Mindenkinek megvan a saját elképzelése róla, ami csak ritkán felel meg a valóságnak, a szó igazi értelmének. Kimondjuk, hogy szeretlek, de nem érzésből jön, az értelem diktálja.

Sok nagy gondolkodó fejtegette már e szó igazi lényegét. Hamvas Béla szerint a szeretet az, amikor valakinek létnehezségeit magamra veszem, hogy annak életét szebbé tegyem. Elgondolkodtató.

Tolsztoj azt mondja, a szeretet nem egy személy kizárólagos szeretete, hanem olyan lelkiállapot, amelyben készek vagyunk mindent szeretni.

De talán ne rugaszkodjunk el ennyire! Müller Péter szeretni segít Szerettkönyvével, mert már nem tudjuk, hogyan kell, elfelejtettük. Jól szeretni nagyon nehéz, de aki tud, annak áldássá válik az élete, mert kétszeresen kapja vissza azt, amit sugároz. De önző világunk nem erre tanít minket, bele is nyomorodik a lelkünk a szeretetlenségbe, és depresszióba menekül. A lélek nem bírja nélküle, összeaszalódik. Aztán persze próbáljuk valahogy pótolni, mímelni a templomban, felszínes netes kapcsolatokon keresztül, ami mind csak a hiányról tanúskodik, a vágyról, hogy szeressenek. Bár már én sem tudok.

Sokféle szeretet létezik, férfi-nő, anya-gyermek, barátság, istenszeretet, de mind egy töről fakad. Számomra az igaz szeretet a másik feltétel nélküli elfogadásáról és tiszteletéről szól. Arról, hogy nem akarom megváltoztatni a másikat, csak tiszta szívvel szeretni és támogatni, bármit is tesz, ami jó neki.

„A szeretet igazi próbája az, ha annak ellenére is tudunk szeretni valakit, hogy az illető az életében és cselekedeteiben távol áll attól a tökéletességtől, amelynek a lehetőségét meglátjuk benne.”
(Pir Vilayat Inayat Khan)

Folytatás a következő oldalon...

A tartalomból:

Beszélgetés a polgármesterrel

70 éve együtt

Ünnepi asztal

Főszerkesztőnkől

Kakasszó

A fotóklub képeiből

Idősek karácsonya

Betlehem a faluban

Erre mindenki vágyik, a megértésre és az odafigyelésre. Ami sokszor apróságokon múlik, egy asztalon felejtett pár szerető gondolat, egy kedves szó, egy simogatás, vagy csak egy figyelni tudás, ha a másik mesél. Hisz az ember társas lény. Kincsei megosztása és nem birtoklása okoz nagyobb örömet neki.

Csak a gyakorlatban ez nagyon nehéz. Mert mindenki jobban tudja manapság, mi a jó a másiknak, és ezt előszeretettel hangoztatja is. Az ünnep számomra nem ennek a rossz beidegződésünknek az elfojtásáról, dísszel, süteménnyel, szép ruhával és zenével való eltakarásról szól, hanem igazi megbánásról és változni akarásról, a szándékról, hogy ezen túl megpróbáljuk szépen és jól szeretni egymást. Úgy szeretni, hogy az a másiknak is örömet okozzon.

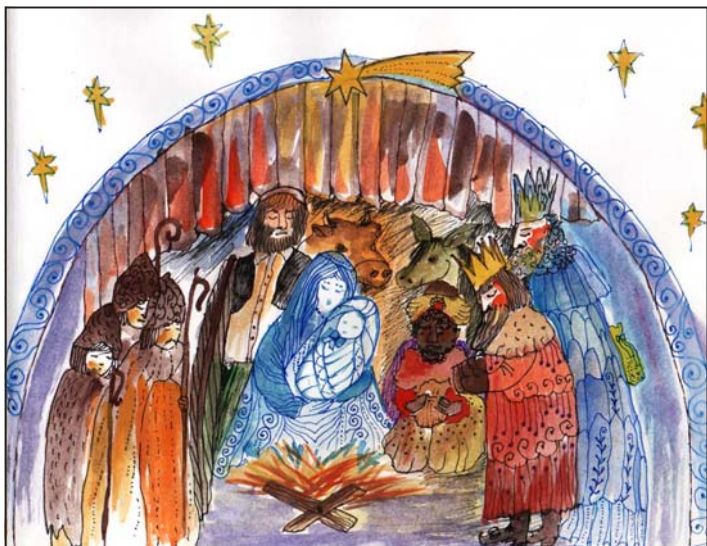
És még egy gondolat: szeretni csak félelem nélkül lehet igazán. Odaadón, de egyben elengedően is. Egy indián közmondás szerint csak az képes tiszta szívből adni is, akiben megvan az alázat, hogy elfogadjon. Akit jól szeretnek, az úgy szárnyal, hogy közben ragaszkodik is. Aki fél, az nem tud szeretni. A szeretetnek nincsenek korlátai. Határtalan!

Bízom benne, hogy azok a szeretet-magocskák, amiket így advent és karácsony tájékán igyekszünk szívünkben elültetni, újévkor sem múlnak el, inkább egy erős, szilárd fává növekszenek bennünk, ami meghajlik ugyan egy-egy viharban, de utána mindig újra kiegyenesedik.

„Míg élünk, gyermekek vagyunk, s mégis látod, mindig haladunk az úton, mert menni kell, még akkor is, ha maradni akarunk.”

„Ne vedd magadra, ha semmibe vesznek, nekem mindig ajándék vagy!” (József Attila)

Szeretettel Momotól (Sebők Judit) az ünnepekre, hogen a szívekben is ünnep legyen!

Bencsik Éva: Betlehem
(akvarell, tűlfilc és számítógépes grafika)

Hírek, információk

Tájékoztatjuk a lakosságot, hogy decemberben az Önkormányzat az alábbi napokon nem tart ügyfélszolgálatot: 21. szombat; 23. hétfő; 30. hétfő; 31. kedd.

Sürgős anyakönyvi ügyek intézése érdekében a következő telefonszámot kérjük hívni: 06-30-9862-287.

Tisztelettel kérjük azokat a kedves lakókat, akiknek van feleslegessé vált, működőképes TV-jük, hűtőjük, mosógépük, jelezzék ezt az Önkormányzaton. Szeretnénk ezekkel is segíteni a rászorultaknak. Telefon: 72-425-465.

Ünnepi készülődés

November 29-én, advent első vasárnapját megelőző pénteken sokan szorgoskodtunk a Faluházban. Kis óvodások, iskolások, felnőttek segítségével közösen díszítettünk koszorút, gyertyát formáztunk, papírképet ragasztottunk. Karácsonyfadíszeket is lehetett készíteni. A jó hangulatú estén sok szép dekorációt el tudtunk készíteni. Köszönjük szépen a szervezőknek!

Dóczi Dorka 4. osztályos tanuló

Megjött a Télapó

Fotók: Röder Attila

Mint mindig, december 5-én a Télapó most sem került el Pogány apró kis népét. Szépen kidíszített Faluházban két zenész szórakoztatott mindenkit a műsorukkal. Több hangszeren is játszottak, és együtt énekeltünk. Nemsokára betoppant a Télapó. Az ovisok vidám énekkel köszöntötték. Majd a Krampuszok segítségével kiosztotta a mikuláscsomagokat. Úgy látszik, Pogányban csak jó gyerekek laknak, mert senki nem kapott virgácsot. Jövőre is várunk Télapó!

Udvari Csenge 4. osztályos tanuló

Év végi beszélgetés a polgármesterrel

- Hetedik éve ülsz a polgármesteri székben. Bizonyára voltak sikeresebb és kevésbé sikeres évek is. Az ideit hova lehet sorolni a polgármester szemszögéből? A 2013-as év legnagyobb öröme és gondja mi volt?

Ez az év a változások éve volt. Pogány és Kökény lakosság-száma nem éri el a 2000 főt, ennek következményeként a Körjegyzőség megszűnt. Kökény képviselőtestülete úgy döntött, hogy Keszűvel köt új megállapodást. Pogány pedig Szalántával, Bostával, Szilvással alkot egy közös hivatalt, pogányi kirendeltséggel. Munkatársaimmal arra törekedtünk, hogy a szervezeti változások a falu ügyeinek intézésében ne okozzanak fennakadást.

Változás a munkatársaim nyugdíjba vonulása, illetve a kormányhivatali áthelyezés is. A nyugdíjazás három kolléganőt érintett: Dr. Görös Judit jegyző asszonyt, Bélik Andrásné pénzügyi főmunkatársat, Hegedűsné Lenger Éva szociális ügyintézőt. Kreil Ágnes a kormányhivatal áthelyezése kapcsán a pécsi Okmányirodában folytatja munkáját. A zökkenőmentes átállás érdekében a munkaköröket összevontuk, illetve átszerveztük. Az új jegyző asszony Nádoriné Dr. Rohi Éva, aki minden hétfőn és szerdán Pogányban tart ügyfélszolgálatot, valamint egy új kolléganővel bővült a létszám, Kelemen Zsannett az államigazgatási tevékenységekkel foglalkozik.

Változás az oktatás átszervezése. Iskolánk átkerült a KLIK-hez, az óvoda pedig visszakerült az önkormányzat fenntartásába. Óvodavezetőt neveztünk ki, és az óvodát önálló intézményként átszerveztük.

Változás az adminisztrációs feladatok ugrásszerű növekedése.

Változás az önkormányzatok állami támogatása. Ebben az évben, az előző évektől eltérően, nem normatív alapú támogatásban részesültünk, hanem feladat alapú támogatásban. Illetve adóink egy részét az állam elvonta: a gépjárműadó 60%-át, a személyi jövedelemadó 100%-át, az iparüzési adó 50%-át. Amióta polgármester vagyok, ilyen nehéz gazdasági évünk nem volt.

A változásokat nem gondoknak nevezném, hanem megoldandó feladatoknak, kihívásnak, amely arra ösztönöz, hogy a lehetőségeket mérlegelve törekedjünk a jó megoldásokra, azok napi munkában való megvalósítására.

Az öröm pedig szubjektív – a legapróbb eredmény is örömet okoz.

- Az eltelt évek sorából lehet-e kiemelni valamit, ami kiemelkedően sikeresnek mondható, és van-e olyan, ami meglehetősen nehézkes volt?

Siker a pályázatokon való eredményes részvétel: a falubusz, a játszótér, a szennyvízberuházás, az iskola energetikai felújítása, a faluház átadása. Új pályázatot adtunk be falufejlesztésre, ami szintén eredménnyel zárult. Az elkövetkező évben megújul a sportépület, a faluház kapcsán a lenti falurész is bővül egy kis

játszótérrel, illetve új utcanévtáblák, hirdető, hulladékgyűjtők, padok kerülnek kihelyezésre, és egy kisebb parkot fogunk megvalósítani. Jelenleg a közbeszerzési feltételek teljesítésén dolgozunk. A megnyert pályázat értéke 16.800.000 Ft.

Siker a családi napközi, az óvoda és az iskola helyben való megtartása. A közfoglalkoztatás sikeres lebonyolítása, ebben az évben 26 fő foglalkoztatásában vettünk részt.

Fotó: Baracs Dénes

Siker a helyi munkalehetőségek megteremtése. 4 fő a családi napköziben, 5 fő az óvodában, 3 fő az iskolában, 5 fő a konyhán, 6 fő a szociális otthonban, 2 fő a faluházban, 5 fő az önkormányzaton (falugondnokok, kirendeltségi dolgozók, takarító személyzet), 3 fő a repülőtéren, 1 fő a postán.

Siker a szociális otthon megvalósítása. Az orvosi rendelő és a fiókpatika megépítése.

Siker a civil szervezetekkel való jó kapcsolat ápolása, a nemzeti önkormányzatokkal való jó együttműködés. A civil szervezetek közül a polgárőrség nem működik, többszöri próbálkozás sem hozott változást, ezúton is kérem azon lakókat, akik e téren szívesen vállalnának egyesületi feladatokat, jelentkezzenek.

Nehéz volt a pályázatok elszámolása, a pályázati kifizetési határidők tartása, a pályázati ellenőrzések lebonyolítása. Minden megnyert pályázat 5 éves kötelező fenntartást ír elő, nem volt könnyű az ezen idő alatti adatszolgáltatás.

- Általánosságban a polgármesternek mi az, ami örömet tud okozni, és mi az, ami megkeserítheti napjait?

Az örömről nem tudok általánosságban beszélni, csak megélt élményekről, érzésekről.

Ma olyan élményben volt részem, amit biztosan nem fogok elfelejteni. Ebéd után látogatóban voltam Loch Henrik bácsiék-nál. Novemberben ünnepelték 70. házassági évfordulójukat. Henrik bácsi, közel a 90. évéhez, a konyhában szemüveg nélkül újságot olvas, Kati néni betegségből lábadozva, lassan lépkedve asztalhoz ül, szeretettel átölelnek, nincs időm elmondani, miért is jöttem, már ők érdeklődnek a családomról, szüleimről, őszinte tekintettel, sok régi emléket felidézve.

Folytatás a következő oldalon...

Folytatás az előző oldalról...

Hogy megörökítsük e jeles eseményt, fénykép készült, Henrik bácsi Kati nénit átölelve, kezét simogatva, annyit mond: milyen sokat dolgoztak ezek a kezek!

Kati néni szemét törölgeti. Szemükben őszinte szeretettel néznek a lencsébe. Számomra ez a mai nap legszebb pillanata.

Az elkeseredésre nincs okom.

- Az új év küszöbén bizonyára neked is vannak vágyaid. Megosztanád ezeket az olvasókkal?

Vágyak, remények... Azt tartja a mondás, a remény hal meg utoljára. Valóban, az elmúlt éveket tekintve az idei volt gazdasági szempontból a legnehezebb. A sok küzdelem ellenére egyetlen út létezik számomra, csakis előre tekinteni, az adott lehetőségeket kihasználni. Bízom abban, hogy az elkövetkezendő időszakban lesznek olyan jellegű pályázatok, amelyek elnyerése lehetővé teszi az úthálózat felújítását, valamint megújuló energiaforrásokra épülő beruházások megindítását.

Biztosan sokan tudnak már arról, hogy Pogány külterületén budapesti befektetők pályázatok útján jelenős beruházásokra nyertek támogatást, ezek megvalósítása sok lehetőséget tartogat Pogány számára. Bízom abban, hogy hamarosan látható jeleket is tapasztalunk.

Végül, de nem utolsó sorban, bízom az eddig elért eredmények megtartásában, fenntartásában.

- Hogyan fognak telni a polgármester év végi ünnepnapjai?

A horvát hagyományok szerint tartjuk meg a karácsonyt, családommal, szüleimmel, testvéremmel, rokonaimmal, barátaimmal. Talán jut egy kis idő a pihenésre a két ünnep között.

- A jövő évi önkormányzati választásokon a jelöltek listáján fogunk-e találkozni a neveddel?

Igen. Szeretném a falu és a lakók érdekeit a továbbiakban is szolgálni.

Dragovác Márk

Hetven éve jóban, rosszban, szeretetben

Ki ne ismerné az „öreg” faluban élő Loch Henrik bácsit és feleségét, Kati nénit?

A kedves, derűs házaspár sokunk ismerőse, akiknek nem, azok most betekintést nyerhetnek hosszú, sokszor nehézsorsú, de mindig bizakodó életükbe.

A házaspár november 5-én ünnepelte hetvenedik házassági évfordulóját. Henrik bácsit kérdeztem ezen jeles alkalomból.

Hol és mikor ismerkedtek meg?

Mindketten itt születünk, Pogányban, szomszédok voltunk. A húgom lánypajtása volt Kati, szinte együtt nőttünk fel.

1943. november 5-én házasodtunk össze, és november 16-án megkaptam a behívómat 20 hónapnyi katonai szolgálatra.

Mi volt a legnehezebb és a legszebb időszak az elmúlt hetven évben?

Pár nappal a házasságkötés után nehéz volt otthagynom a családomat. 1944-ben született meg a lányunk. A család adott értelmet, kitartást nekem a háború éveit alatt, ez tartott életben. A háború után – átmenetileg - tíz helyen is laktunk. Ez a bizonytalanság nagyon rossz volt nekünk is és a gyerekeknek is.

Szép? Amikor a családuk már együtt lehetett, az már szép volt. Fiatalok voltunk, minden nehézséget legyőztünk, mindent megoldottunk, nagy dolgokat is, a falu jobbítására is. Szép volt számomra az is, hogy Kati mindvégig kitartott mellettem, és mindenben támogatott.

Fotó: Fejes Andrea

Mi tartja össze a házasságukat ilyen hosszú ideje, mi a „titok”?

A Mindenható Isten az, aki erőt, egészséget ad a mindennapokhoz, ő tart meg minket egymásnak. Mindig is ragaszkodtunk egymáshoz, a családnak és a gyerekeknek is nagy az összekovácsoló ereje.

Sokszor szóba kerültek a gyerekek, mekkora a család?

Három gyerekünk született, hét unokánk és tíz dédunokánk van. Nagy a család, talán még az ükunokát is megláthatjuk.

Mit tanácsol, milyen üzenete van a fiatal korosztály számára?

Nem könnyű tanácsot adni, ez a kor más, mint amiben mi voltunk fiatalok.

Nem tudom, mi az oka annak, hogy a mostaniak nem házasodnak. Szerintem fontos, hogy köttessenek házasságok, ez a család alapja. A helyi közösségek megalakítása, életben tartása is lényeges, mert csak így élhet a falu, csak így fejlődhet.

Az Önkormányzat nevében Dragovác Ágnes polgármester asszony köszöntötte Kati nénit és Henrik bácsit.

Jó egészséget, szeretetben megélt éveket kívánok a magam és a falu lakói nevében!

Fejes Andrea

Ünnepi asztal

A karácsonyt megelőző, a szentestével záruló időszak az advent, a készülődés ideje, amit általában a bőjtösebb, szegényesebb ételek jellemeznek. A karácsonyi ünnepkörhöz hozzátartoznak a bőséges lakomák is. Ezekben keverednek a régi nemzeti hagyományok, a nemzetek szokásai és a modern, korszerű konyhatechnológia is. Az ünnepek alatt mindenki a legfinomabb ételekkel próbálja elkápráztatni szeretteit, barátait.

A karácsonyi menüben a legtöbb családnál a nemzetre jellemző ünnepi ételek kerülnek az asztalra.

Magyarországon karácsonykor a káposztát elsősorban töltöttkáposztának készítik el, amihez főként vidéken a decemberi disznóvágásból származó friss sertéshúst használják fel. A töltöttkáposzta készítése módja, illetve a töltelék formája és nagysága tájegységenként változó.

A hal nálunk inkább a bőjtös ételekhez tartozott, de ma már az ünnep bármelyik napján fogyasztható. A halak táplálkozás-élettani jelentőségét nem lehet elégszer hangsúlyozni, főként a tengeri halakét.

A szárnyasok közül a pulyka a karácsony egyik szimbólumának tekinthető. Az angolok főleg gesztenyével töltve készítik, amittől édes jellegűvé válik, így igazi ingyencsónak számít.

A liba is jellemző, főként Franciaországban a gesztenyés liba, Németországban a ropogós libasült vöröskáposztával.

A sonka nálunk inkább a húsvét egyik jelképe, de egyes országokban karácsonykor is jellemző. Új-Zélandon a hideg sonka, Svédországban a füstölt sonka, Olaszországban pedig a pármái sonka található meg az ünnepi ételek között. Nyulat és vadat Olaszországban és Franciaországban fogyasztanak.

Vannak egészen meglepő ételek is. Spanyolországban mandula-levest, Finnországban rénszarvashúst esznek. A legszokatlanabb számunkra az a grönlandi hagyomány, hogy karácsonykor a menüben bálnabőrbe tekert bálnaszír és fókabőrbe csomagolt hús található.

Mi karácsonykor - öttől nyolcvannyolc évesig – tizennégyen ülünk körbe az ünnepi asztalt. Szentestén elmaradhatatlan a borleves, a hal és a mákos guba. Az ünnep első, illetve másnapján az idei karácsonyon nem nemzetire, hanem a nemzetek ételeinek keveredésével alakul a menü:

- görög sütőtöklevessé pirított tökmalaggal
- zöldfűszeres pulykasült bécsi burgonyasalátával
- fokhagymás pulykacomb olasz térsalátával
- pulykamell csíkok vörösborsos mazsolás mártásban burgonyapürével.

A receptek dicsérete a boszorkányosan ügyes Stahl Juditot és Mautner Zsófiát illeti, és azok megtalálhatóak a neten.

Áldott, békés karácsonyt, szeretetben gazdag új évet kívánok.

Laki Edit

„Kézzel készített csodák”

A Faluház felhívására - miszerint várjuk azon kedves pogányiak jelentkezését, akik szívesen kiállítanának saját festményeket, fényképeket, rajzokat, saját készítésű tárgyakat, gyűjteményeket - igen sokan jelentkeztek.

Első alkalommal, december 7-én, Deckmann Jánosné Kati néni és Buzsicsné Durczi Anna mutakoztak be az „Én kiállításom” elnevezésű rendezvénysorozaton. Ami közös bennük, hogy mindketten

Fotó: Szilágyi Imre

szenvedélyesen szeretnek kézimunkázni: varrnak, kötnek, horgolnak, hímeznek, ezért is döntöttek úgy, hogy együtt állítanak ki. Kati néni is és Anna is gyermekkorától kezdve szorgoskodik: a mindennapi ruhaneműiket, a lakástextileket saját kezűleg készítették el, illetve a fortélyokat nagyszüleiktől, szüleiktől, a család nőtagjaitól. Saját családtagjaik, gyerekeik, unokáik részére, sőt, Kati néni még a dédunokáinak is kötött zoknit, mellényt, pulóvert, és készít a mai napig is. Anna volt az, aki a tavalyi évben megrendezett „pacscherkötös” tanfolyamon Kati néni tanítványa lett, és megtanult pacskert, zoknit és kesztyűt is kötni.

Azoknak, akik látták a kézzel készített csodákat, bizonyára fejlethetetlen emlékként marad meg a kiállítás. A délután fényét tovább emelte a házi sütemény és a házi bor, amit az érdeklődő közönségnek kínáltak a vendéglátók.

A kézimunkákat kiállítássá rendezte és a délutánt megnyitotta: Kövecses Mari.

Januárban Józsa Józsefné Éva néni remekeit láthatjuk majd. Szeretettel várjuk a látogatókat, az érdeklődőket.

Fejes Andrea

12 szék

A „12 szék” kultúrkör idei utolsó összejövetelére került sor az adventi időszakban.

Az alkalomhoz illően a téma megválasztása is az ünnephez igazodott.

Ezúttal a vendégek Juhász Eszternek, a Baldauf Gusztáv Szeretettöthon igazgatójának a szeretettel kapcsolatos gondolatait ismerhették meg, majd a témához kapcsolódóan mondhatta el ki-kij saját tapasztalatait, illetve véleményét.

A kellemes beszélgetés megalapozta a közelgő karácsony hangulatát.

Fotó: Rőder Attila

Dragovác Márk

Tisztelt Olvasó!

Nézem a Pogányi Hírek XIX. évfolyamának legutóbbi számát. Napok választanak el bennünket attól, hogy a lap megjelenésének huszadik évébe lépjünk. Részesem voltam az újságnak az első számtól a mai megjelenésig. Nem lenne értelme annak, hogy részletezzem a hosszú, csaknem két évtizedes keserves és sokszor örömteli szerkesztés pillanatait. Munkatársaimmal együtt azzal a meggyőződéssel dolgoztunk, hogy

Pogáynak, ennek a kis községnek életét önök elé tudjuk tárni. Céлом volt az, hogy jelenünk ismertetésén túl feltárjuk mindazt a keserves, több évszázados múltat, mely elvezetett napjainkig. Törekedtem arra, hogy megismerjük egymást, és így e kis közösség a mindenkori közös érdeket szem előtt tartva Pogány szebb jövőjéért karöltve tegye mindazt, amit a közös cél elérésére megtehet. Ennek a sokszor hálátlan, de mégis oly lelkesítő munkának én már a jövőben nem leszek részese.

Nem volt könnyű ezt a döntést meghoznom, de talán enyhíti a hiányt az a remény, hogy a lap a jövőben is az eredetileg meghatározott cél érdekében fog az olvasó kezébe kerülni. Kérem, fogadják az alábbi karácsonyi gondolataimat azzal a reményemmel, hogy a jövőben is örömeiket fogják lelteni mindazokban az írásokban, melyeket az újság szerzői és szerkesztői a önök elé fognak tárni.

A közelmúltban volt szerencsém olvasni Milánó érseke, Carlo Maria Martini és Umberto Eco egymásnak írt, publikált leveleit. A Miben hisz, aki nem hisz? c. kiadvány sarkallt arra, hogy soraimmal felkeressem Önöket.

Be kell vallanom, hogy mielőtt felkértem volna bárkit is arra, hogy a Pogányi Hírek olvasóival szíveskedjék megosztani karácsonyi gondolatait a szeretetről, sokat gondolkodtam azon, hogy saját gondolataimat írjam-e meg. Mint az eredményből látszik, az Olvasó ünnepi asztalára végülis saját, őszinte és talán egy kicsit felfoghatatlan gondolataim is eljutottak, melyek Önöket is továbbgondolkodásra készíthetnek.

Magamról úgy vélekedek, hogy hívő és ateista vagyok egyben, de talán sokan járnak hasonló cipőben. Zuhanó repülőn már mindenki tud imádkozni!

A szeretet gazdag tárháza lehetőséget ad a vele való élésre, és igen sok esetben a visszaélésre is. Sajnálatos módon napjainkban a szeretet gyakran válik olyan nagyfokú gyűlöletté, hogy az emberi kapcsolatainkban időnként szinte nyomokban sem találni.

Szeretet. Ízlelgetem a szót és próbálom magamban valamiképpen tudatosítani értelmét.

Alkalmazásának tárháza oly végtelen, és mindennapi életünkben mégis oly ritkán élünk vele. Olyan világban élünk, ahol napja van a békének, víznek, gyermekeknek - és most a szeretetnek is. Ez lenne a karácsony, a Megváltó születésnapja. Akarva-akaratlanul be kell vallanunk, hogy rohanó világunk, ritka kivételtől eltekintve, erre a napra korlátozta annak a szeretetnek a gyakorlását, melyet jómagam a mai napig nem tudok értelmezni. Felmerül bennem a kérdés: mi van az év többi napjával? Maga Jézus az, aki prédikációiban folyamatosan arra buzdított bennünket, hogy mindent és mindenkit szeressünk. Ez lenne a szeretet parancsa. Erre a krisztusi szeretetre vagyunk képtelenek mi, emberek. Az ember embertársának felebarátja kellene, hogy legyen. Vajon képesek vagyunk-e erre? Érdekeltségéből szerethetjük mindazokat, akik valamilyen módon kötődnek hozzánk, úgymint gyermek a szülőhöz vagy fordítva. Testvér a testvérhez, férj a feleséghez vagy szerelmi alapon bárki bárkihez. Mindig megvan az az érdekazonosság, mely

generálja ezt az érzést, és persze minél nagyobb fokú a szeretet, annál nagyobb lesz a csalódás annak megszűnte után.

De vajon megszűnhet-e? Mint mondta egy gondolkodó: „A szeretet, ami elmúlik, nem is volt igazán soha az.” Képesek vagyunk-e mindenkit szeretni?

Vasárnap a mise előtt a katedrális bejáratánál rendszeresen ott áll a koldus, kezében zsiros karimájú kalappal, az aznapi megélhetése reményében. Nem ismerjük egymást. Számomra ő egy automata, kinek tenyerébe nyomva a pénzérmét csak haladok tovább. A szertartás idejére eltűnik, majd a végére ismételtén visszatér. Sokat gondolkodtam azon, hogy mivel ugyanazok jönnek ki, akik bementek a templomba, miből gondolja ő, hogy aki nem adott alamizsnát befelé, adni fog kifelé? Talán ő az elkárhozott lelkek ily gyors megtérésében bízva teszi ezt.

A minap megfigyeltem, hogy egy kissé megcsúszott időben, és már kifelé jött a hívők serege, amikor sietve kaptatott a katedrális előtti emelkedőn, kezében az elmaradhatatlan cigarettával. Kíváncsian vártam, hogy mikor fogja a csikket eltaposni, de nem tette. Elfoglalta helyét a kijárat lépcsőn, jobb kezében az égő cigarettával, bal tenyerét adományért nyújtva. Felmerül bennem a kérdés, hogy kell-e nekem ezt az embert szeretnem? Egyáltalán képes vagyok-e rá? A magam és a társdalom törvényei értelmében elítélem őt. De vajon van-e ehhez jogom, és ha igen, mi végre bírálhatom felül a mindenható öröktörvényű rendelkezéseit? Jézus tanítása szerint ehhez nincs jogom, és bizonyára ő megbocsájt neki, ha egyáltalán elítéli. Lehet, hogy csak be kellene mennie egyszer a templomba és bűnbocsánatért esdekelnie?

Érdekes a rászorultakon való segítségnyújtás kérdése is. Lehet ezt szeretetből tenni? Megítélésem szerint a maga módján minden ember rászorult, csak a rászorultsági szintek mások-mások. Hogyan lehet megállapítani, hogy ki a rászoruló, és egyáltalán ki jogosult arra, hogy ezt megtegye? A jótékonykodás nyilvánvalóan mindig lefelé irányul, bár néha az az érzésem hogy emberek teszik ezt időnként érdekből irányt tévesztve is. Nekünk, embereknek szükségünk van arra, hogy jótékonykodjunk a nálunk rosszabb helyzetben lévőkkel, de azért ezt sokszor saját lelkiismeretünk megnyugtatóására tesszük, és nem szeretetből.

Ismerősöm szomorúan panaszkol, hogy képtelen az édesanyját átölelni, pedig tudja, hogy szereti őt. Hogyan tudjuk igazán kinyilvánítani szeretetünket, és egyáltalán lehetséges-e vagy szükség van-e erre? A módszerek tárháza, mint már említettem, végtelen. A kocsma rendszeres vendége lakótársunk, ki belépve oda két fröccsöt rendel magának. Egyszer rákérdeztem ennek a dupla kezdésnek az okára. Elmondta, hogy korán elhunyt barátja emlékére tiszteleg ezzel, kivel rendszeresen iszogatótt. Nem tudom, valóban fröccsözés közben eszébe jut-e eltávozott társa. A Pogányi Hírek oldalain olvastam azt a szöveget, melyben egy hölgy az Édesanyám szót mondatközben így, nagybetűkkel írta. Igen, ez is a szeretet jele lehet. Persze számtalan eszköz és módszer van a szeretet kinyilvánítására, az a fontos, hogy a megfelelő időben és helyen tegyük. Vagy talán időbeli és helyi korlátok nélkül, folyamatosan kellene gyakorolnunk ezt az igazán le nem írható, de valamennyiünk számára mégis annyira áhított szeretetet?

Sokat gondolkodtam már azon, hogy a szeretetnek a gyűlölet vajon az ellenkezője-e?

Akit nem szeretünk, azt automatikusan gyűlöljük? A szláv nyelvben van egy közömbös érzésre utaló mondat, mely valahogy így fordítható le: sem nem bűdös, sem nem illatos.

Szívesen olvasnám a jövőben e témával kapcsolatosan embertársaim gondolatait is. Kérem, fogadják tőlem ezeket a sorokat olyan szeretettel, mint amilyenrel én Önök elé tártam azokat.

Áldott, békés karácsonyt kívánok minden családnak.

Dragovác Márk

Kakasszó

Ahogy a harangszó, úgy a kakasszó is hozzátartozott a falusi hajnalokhoz. Kakasszóra ébredni. Egy téli ködös, fázós reggelen vagy nyár derekán, a kellemesen langyos pirkadatkor ugyanolyan jó hallani. A városi ember nem hallhatja a kakasokat. Nem csak azért, mert odáig nem ér el a hangjuk, de azért sem, mert a városi ébredés zaja, a buszok, autók hangja elnyomná a kakas hangját.

Fotó: Dragovác Márk

Gyermekkorom reggeljeihez is hozzátartozott a kakasszó. Vidéken nőttem fel, nagyszüleim is velünk éltek, akiknek még természetes volt a haszonállatok közelsége. Tisztelték őket és megbecsülték. Kedveztek nekik mindenben, hisz tudták, az állatok őket szolgálják hússal, tojással, zsírral vagy éppen kakasszóval. Emlékszem, nagyapám még el is keresztelte a baromfi-

udvar aktuális urát. A kakas pedig valahogy mindig megérezte, hogy kiemelt tagja társadalmának. Hegyesen járt-kelt, sokszor mintha azért sütkérezett volna a tavaszi napon, hogy díszes tolla még ragyogóbbnak tűnjön. Büszkén védte meg a tyúkokat mindentől és mindenkitől, néha még minket is ellenfélnek vélt és kikergetett birodalmából. Hangja érces volt és zengő, s a szomszéd kakasokkal együtt ébresztett minket minden reggel.

Sok idő telt el azóta. A legtöbb kakas kiszolgált az idejét, és akkor ment el, mikor érezte, hogy mennie kell. De volt olyan is, amelyik „nemesebb” célokat szolgálva vasárnapi családi ebédként vonult be az örök emlékezésbe.

Aztán, ahogy változtak az idők, egyre kevesebb kakasszót halottam. Az emberek ébresztőórákra, telefoncsörgésre meg rádióműsorokra ébredtek. A háztáji baromfinevelés is kiment a divatból, a kakasok már nem sütkéreztek a tavaszi napon, eltűntek hétköznapijainkból ezek a reggeli kis ébresztők. Sajnos még itt, faluhelyen is megfogytak a számuk. Talán, mert elkényelmesedtünk, talán, mert olcsón és gyorsan hozzájuk lehetett jutni a boltokban vagy a piacon.

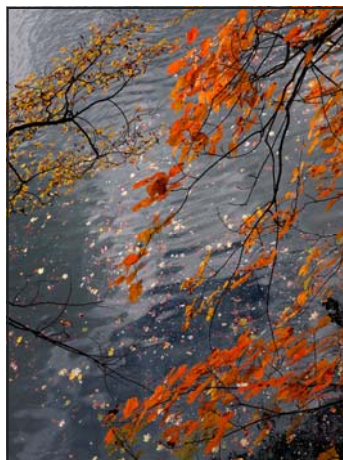
Mégis, az utóbbi időben úgy hallom, reggelente újra egyre többen ébresztenek minket. Itt van például Gyuri. Ő a mi kakasunk. Egy csupa láb, kopasznnyakú, kendermagos uraság. Néhány hónapja még nem kukorékkolt ilyen szépen. Néhány hónapja még igazán kezdő volt. Olyan, mint egy mutáló kamasz. Esetlen és vicces, de nagyon komolyan gondolta. Mára már aranytorkúvá érett a mi Gyurink, és profi basszusként énekl a szomszéd kakasával reggelente az ébresztőt.

Szorgalmas és megbízható kis ébresztőórák ők, minden reggel miénk lehet a hangjuk, a kakasszó.

Kaposvári Andrea

Egy kirándulás képei

A Pogányi Fotóklub plitvicei kirándulásán készültek az alábbi fotók. A klub várja a fotózni szerető vagy csak érdeklődő fiatalokat, középkorúakat, időseket. Jelentkezni a faluházban lehet.

Idősek karácsonya

Évről évre egyre színesebb műsorral köszöntjük a falu nyugdíjasait, immár hagyományosan, így Karácsony tájkán. A Polgármester Asszony köszöntője és az óvodások-iskolások verses összeállítása után a négy kórus dalsokrait hallhatták a 62. életévüket betöltött vendégek, majd a Semjén testvérek produkciójával zárult a program. Az idősek megvendégelése és az óvodások vására a Faluházban került megrendezésre

Fotó: Rőder Attila

Szaloncukiságok

Gyermekkoromban ilyenek álmodtam Csokoládéország palotáját: belépek egy hatalmas ajtón, kívül hideg és sötét, belül hatalmas terem, meleg és szikrázó fények, zeneszó és amerre nézek, mindenhol édesség.

Szaloncukor. Ezüstpapírban konzum, arany díszben zselés és egy harmadik, fénylő piros, zöld fenyőágakkal díszített, finom csokis bevonattal.

Akkoriban csak Szentestén láttam őket így együtt, mikor egy vékony fehér cérnán lógtak a fenyőfánk ágaiba kapaszkodva.

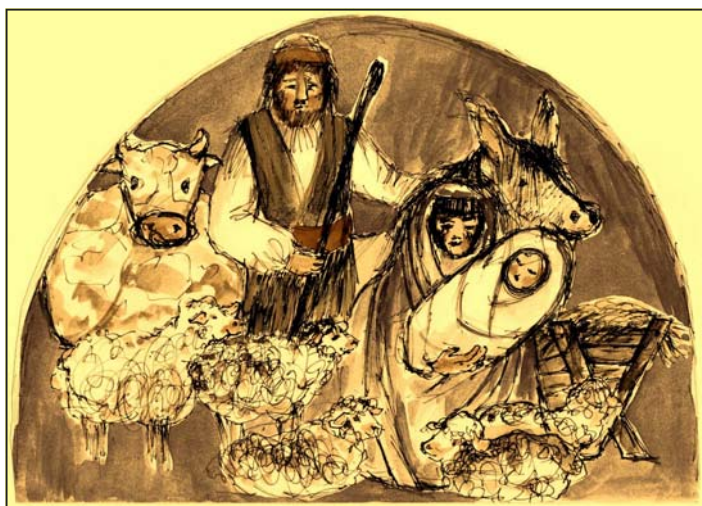
Csokoládéországom csodája az égisz fenyő ágain csak három napig tartott. Aztán lassanként csak az üres papírok maradtak a kopaszodó ágakon. Néha, emlékképpen, egy-egy szépre simított szaloncukorpapírt elraktam, őrizve sok évig az ünnepet, a családot, az emlékeket.

Ma minden csomagolópapír gyűrötten a szemétkosztóban végzi. A szaloncukrok a díszes ruhában meg sem érik az ünnep varázsát, még a fenyő közelébe sem kerülnek. Pedig ma még szebbek és finomabbak, és még többen vannak, mint régen. Van köztük mazsolás és mandulás, egzotikus gyümölcsös meg marcipános. Felnőtteknek rumos, gyerekeknek kakaós. Divatos lilába bújtatott trendik és elegáns, elit díszcsomagolásban pózoló extra kategóriások. Retrők, olcsók, gazdaságosak, diabetikusak és egészségesek.

Csokoládéországom palotájába idén karácsonykor egy hatalmas fát képzelek: olyat, ahol mindenkinek saját cukor terem. A csokis mellett legyen vegetáriánus, a kókuszos alatt vitaminokban és ásványi anyagokban gazdag. A rumos-meggyest egy igazi magyaros kövesse, a tradicionálist egy reform, a nemzetit meg egy nemzetiség!

Kívánom, hogy mindenki találja meg azt a cukrot, ami a legnagyobb örömet adja szívének, lelkének. Amitől az élete szebb és boldogabb lesz, és legalább gondolatban simítsa ki és őrizze meg a csillogó papírt, legalább jövő karácsonyig!

Kaposvári Andrea

Bencsik Éva: Betlehem
(akvarell, tűfilc és számítógépes grafika)

Betlehem a faluban

Fotó: Röder Attila

Bizonyára sokan tudják, hogy az elmúlt években Pécs főterét díszítő Betlehem Petri Péter lakótársunké. A város idén egy másik alkotást állított ki, így a régi itt maradt Pogányban.

A tulajdonos most szeretné Pogány minden lakójának, főleg a gyerekeknek felajánlani, hogy a kertjében kiállított Betlehemet az ünnepek alatt megtekinthessék.

December 16-tól 20-ig, valamint 26-tól 27-ig esténként 17:00 és 19:00 óra között szabadon megnézhető a kivilágított, nagy méretű Betlehem a Falucska dűlő északi részén levő ház kertjében.

Felhívjuk mindenki figyelmét, hogy csak ezekben az órákban van lehetőség a látogatásra!

HIRDETÉS

Matematika korrepetálás

ELTE matematikusi végzettséggel válllok korrepetálást, felkészítést vizsgákra. Általános- és középiskolások jelentkezését várom, igény szerint.

„Nincsenek nehéz és könnyű feladatok, hanem nem megértett és megértett feladatok vannak”

Óradíj: hozzáállás/aktivitás szerint 1500-2000 Ft/óra,
Bangócs István Telefon : 20/2509219,
e-mail: ujelet08@gmail.com

~~~~~

Gyermek felügyelet

Kezdő általános iskolás fiúgyermekem mellé keresek olyan lányt, aki alkalmanként vállalná felügyeletét.
Érdeklődni: 70/7799755.

Kiadja a Pogányért Alapítvány, 7666 Pogány, Széchenyi u. 12.
Adószám: 18323643-1-02 email: poganyihirek@gmail.com
Főszerkesztő Dragovác Márk, email: dragovacmark@gmail.com
Megjelenik 400 pld-ban, időszaki kiadványként.

Nyomtatja és terjeszti a Pogányi Önkormányzat,
7666 Pogány, Széchenyi u. 12.